

РЕШЕНИЕ

№ 7259

гр. София, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110151164 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на срещу

Предявен иск с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 19.05.2021 г. в с. Казичене при движение по ул. „Дякон Стоил“ л.а. „БМВ“ с рег. №, управляван от К. Й. Й., е попаднал в необозначена и несигнализирана дупка на пътното платно, пълна с вода, вследствие на което е бил увреден. При ищеца в качеството му на застраховател по договор за застраховка „Каско“ /полица № със срок на валидност от 06.10.2020 г. до 05.10.2021 г./, сключен със собственика на увредения автомобил, е била образувана щета № От страна на застрахователя на 10.11.2021 г. е била изплатена сумата от 132, 53 лв. застрахователно обезщетение. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, който има задължението да стопанисва и поддържа процесния пътен участък – за изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 132, 53 лв. и ликвидационните разноски в размер на 15 лв. или общо за сумата от 147, 53 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 147, 53 лв., представляваща регресно вземане по образуваната при него щета, ведно със законна лихва от исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва твърдените вреди да са настъпили в причинна връзка с твърдения механизъм. Твърди, че не се установява дали водачът е бил под влияние на алкохол/наркотични вещества. Позовава се на съпричиняване от страна на водача на автомобила. Моли съда да отхвърли предявения иск.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните,

съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Безспорно е между страните, че към 19.05.2021 г. л.а. „БМВ“ с рег. № е бил застрахован при ищеца по силата на имуществена застраховка „Каско“ /полица № със срок на валидност от 06.10.2020 г. до 05.10.2021 г./.

С уведомление за щета от 19.11.2021 г. застрахователят е уведомен за настъпило застрахователно събитие на 19.05.2021 г. в с. Казичене, при което при движение по ул. „Дякон Стоил“ водачът на автомобила – К. Й., е попаднал в дълбока необезопасена дупка, пълна с вода, с размери 50 см и дълбочина 10 см, при което е била увредена предна дясна гума на автомобила.

Съставени са опис-заключение по щета и калкулация по претенция от 19.11.2021 г.

Безспорно е между страните, че на 10.11.2021 г. ищецът е качеството на застраховател е изплатил сумата от 132, 53 лв. застрахователно обезщетение.

По делото е изслушана АТЕ, от която се установява, че на 19.05.2021 г. е настъпило ПТП с участието на л.а. „БМВ“ с рег. № при следния механизъм: водачът на автомобила се движи в с. Казичене,, по ул. „Дякон Стоил“, където автомобилът попада в необезопасена дупка на пътното платно, пълна с вода, с размери 30/100 см и дълбочина около 10 см, в причинна връзка с което автомобилът е увреден – увредена е предна дясна гума. Стойността, необходима за възстановяване на щетите по средни пазарни цени, възлиза на сумата 144, 72 лв. Обичайните ликвидационни разноси са между 15,00 и 25,00 лв.

Пред СРС е разпитан свидетелят К. Й. Й., който депозира показания, че си спомня през м.05.2021 г. да е участвал в ПТП при управлението на л.а. „БМВ“ с рег. № в с. Казичене, когато автомобилът е попаднал в дупка, пълна с вода, дълга поне половин метър, която не е била обозначена и обезопасена, при което са били нанесени щети по предна дясна гума на автомобила. Свидетелят заявява, че на мястото няма канализация и цялата улица е във вода, както и че не е имало как да види дупката, тъй като е била пълна с вода.

Въз основа на така установеното съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.410, ал.1, т.2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Основателността на иска се предпоставя от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка (в т.ч. „Каско“), по силата на което застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, отговорност на ответника по отношение на увредения-застрахован, възникнала за него в качеството на възложител на работа при условията на чл. 49 ЗЗД, а именно: виновно противоправно деяние (действие или бездействие), осъществено от физическо лице - изпълнител на работата при или по повод извършването ѝ, в причинна връзка с което са причинени вреди в претендирания размер, и обуславящо отговорността на ответника правоотношение по възлагане на работата на прекия делинквент, които в случая са налице с оглед ангажираните по делото писмени, гласни доказателства и заключението на АТЕ.

Безспорно е между страните наличието на застрахователно правоотношение по

имуществена застраховка „Каско“ за процесния автомобил.

В подкрепа на твърденията си във връзка с процесното произшествие, настъпило в срока на застрахователно покритие по имуществената застраховка „Каско“, ищецът е ангажирал уведомление за щета, разпитан е водачът на автомобила – К. Й. Й., прието е заключение на АТЕ. Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната АТЕ, причинените на автомобила щети са в причинна връзка с процесното ПТП.

Съдът намира, че от съвкупната преценка на ангажираните по делото доказателства се установява попадането на автомобила в необезопасена дупка на платното за движение, в причина връзка с което на последния са нанесени щети. Липсата на съставен протокол за ПТП не променя горния извод, доколкото в настоящото производство са ангажирани гласни доказателства – разпитан е водачът на автомобила, чиито показания кореспондират на ангажираните писмени доказателства, и е изслушана АТЕ.

По изложените съображения съдът счита, че ищецът е изпълнил доказателствената си тежест да установи настъпилото ПТП, неговия механизъм, както и настъпилите в резултат от него имуществени вреди.

Съгласно нормата на чл.8, ал.3 и чл.31 от Закона за пътищата (ЗП) общинските пътища са публична общинска собственост, като ремонтът и поддържането им се осъществяват от общините. В чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. с § 7, ал.1, т.4 ЗМСМА, е регламентирано, че собственик на улицата е общината, като на основание чл.11, ал.1 ЗОС следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. В чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализируют незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най - кратък срок, като службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка и др. С оглед на това следва да се приеме, че на ответника е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците на територията на, включително да не допуска и съответно своевременно да отстранява дупки по тях. Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоверени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответноот населено място /решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО/.

В настоящия случай се установи, че автомобилът е попаднал в несигнализирана дупка на пътното платно, собственост на ответника. Последният не е изпълнил задължението си, произтичащо от чл.31 ЗП чл.167 ЗДвП да ремонтира тази дупка, както и задължението си, регламентирано в чл.13, ал.1 ЗДвП да предупреди участниците в движението за опасности по пътя, каквато е наличието на дупка в пътното платно, като постави необходимите средства за сигнализиране. Ето защо, следва да се приеме, че с бездействието си за отстраняване дупката на пътя и сигнализиране на същата е причинил на застрахованото при ищеца лице имуществени вреди. Предвид обстоятелството, че тези вреди не са резултат от обективните, присъщи качества на вещта, а са резултат от неприсъщото качество на вещта, то отговорността на ответника следва да се ангажира на основание чл.49 ЗЗД.

По изложените съображения следва да се приеме, че е осъществен фактическият състав на неправомерното увреждане, като вредоносният резултат е причинен от

виновното и противоправно поведение на служители на ответника.

В доказателствена тежест на ответника е да установи своевременно релевираното с писмения отговор възражение за съпричиняване, в който смисъл е и докладът на делото. В хода на производството същият не е ангажирал доказателства в тази насока.

Причинените на увредения автомобил щети към момента на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени възлизат на сумата от 144, 72 лв. съгласно заключението на АТЕ, която надвишава изплатеното застрахователно обезщетение.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Третото лице не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

В случая стойността, необходима за отстраняване на щетите по средни пазарни цени, надвишава изплатеното обезщетение, с оглед на което ищецът се е суброгирал в правата на застрахования за изплатеното обезщетение и обичайните разноски за определянето му, установени от заключението на АТЕ, в размер на сумата от общо 147, 53 лв.

С оглед изложеното искът следва да се уважи в пълния му предявен размер.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 468 лв. разноски по делото.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 168 лв., тъй като същото е в размер под минимално предвидения по чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът няма право на разноски по делото.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, БУЛСТАТ да заплати на, ЕИК, на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД, сумата **147, 53** лв., представляваща регресно вземане по щета № във връзка с настъпило на 19.05.2021 г. ПТП в с. Казичене,, ул. „Дякон Стоил“, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 20.09.2022 г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА, БУЛСТАТ да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **468** лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____